

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211436
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Lamprechtová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312211436.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Lamprechtovou, v právnej veci navrhovateľky: P. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom v W., K. X, zastúpená: advokátska kancelária B & S Legal s.r.o., IČO: 35 929 049, so sídlom v Bratislave, Grösslingová 5, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa a.s., v skratke SLSP, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, zastúpená: JUDr. Romanom Kvasnicom, advokátom, so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, o 4 943,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 4.943,70 eur spolu s príslušenstvom a to

- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.05.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.06.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.07.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.08.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.09.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.10.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.11.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.12.2010 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.01.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.02.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.03.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne počnúc dňom 16.04.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne počnúc dňom 16.05.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne počnúc dňom 16.06.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne počnúc dňom 16.07.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne počnúc dňom 16.08.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne počnúc dňom 16.09.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne počnúc dňom 16.10.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne počnúc dňom 16.11.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.12.2011 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.01.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.02.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.03.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.04.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.05.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc dňom 16.06.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,
- úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne počnúc dňom 16.07.2012 do zaplataenia z istiny 183,1 eur,

ako aj náhradu trov konania vo výške 296,50 eur titulom súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 857,49 Eur, a to Advokátskej kancelárii B & S Legal s.r.o. , IČO: 35 929 049, v zastúpení konateľa Mgr. Petra Bartošika so sídlom v Bratislave, Grösslingová 5, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

ŤNávrhom, doručeným súdu dňa 16.08.2012 sa navrhovateľka domáhala zaplatenia sumy 4 943,70 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Návrh odôvodnila skutočnosťou, že s odporcom uzatvorila dňa 24.07.1995 Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s.“ (ďalej iba Zmluva), predmetom ktorej bolo doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu odporcu, pričom povinnosť plniť mal odporca a právo na plnenie mala navrhovateľka. Odporca sa zaviazal vyplácať navrhovateľke sumu vo výške 5 516,- Sk/183,10 eura mesačne vždy k 15 dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia navrhovateľky, preto vyplácanie plnenia malo skončiť mesiacom, ktorého sa navrhovateľka dožila. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je zmluvou o dôchodku v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka. Odporca výpoveďou zo dňa 26.10.2009 vypovedal Zmluvu podľa ust. § 582 Občianskeho zákonníka odporca ku dňu 31.03.2010, pričom odporca k 15.04.2010 už nevykonal žiadnu platbu v prospech navrhovateľky, a to aj napriek jej výzve na plnenie zo Zmluvy. Podľa názoru navrhovateľky výpoveď zo Zmluvy daná odporcom je neplatná z dôvodu, že výpovedný dôvod podľa § 582 Občianskeho zákonníka, tak ako ho uviedol odporca sa vzťahuje na zmluvy dojednané na dobu neurčitú, čo však nie je Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania. Zo samotnej právnej úpravy zmluvy o dôchodku v Občianskom zákonníku vyplýva, že takáto zmluva nemôže byť jednostranne vypovedaná zo strany platiteľa dôchodku. Zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania ako zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, a teda nie je možné ju ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je výpoveď zo Zmluvy zo strany odporcu neplatná a zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania založený Zmluvou naďalej trvá. Poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 25.04.2012, č.k. II. ÚS 26/2012-33, ktorý potvrdil právny názor navrhovateľa, že zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, a teda nie je možné ju vypovedať podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd dňa 20.09.2012 vydal platobný rozkaz sp. zn. 40Ro/775/2012, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel a proti ktorému podal odporca v zákonnej lehote odpor s tým, že návrh navrhovateľky žiadal v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu, že voči navrhovateľke nemá žiadny záväzok zo Zmluvy o dôchodku, pretože právo na plnenie, ktorého sa navrhovateľka domáha, je v rozpore s hmotným právom, a ak by v minulosti existovalo, už zaniklo. Súd tak nemôže poskytnúť právnu ochranu neexistujúcemu právu. Na vec sa vzťahujú ustanovenia § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta z.č. 483/2001 Z.z. o bankách a následne sa na vec aplikuje ustanovenie § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Plnenie Zmluvy o dôchodku sa stalo právne nemožné zo strany banky. V rozpore so zákonom o bankách je taká činnosť, keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, t.j. predovšetkým plnenie bez protihodnoty, čo je daný prípad. Pri aplikovaní týchto ustanovení záväzok na plnenie zo Zmluvy o dôchodku voči žalobkyni zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie zo Zmluvy o dôchodku sa stalo nemožné v zmysle ustanovenia § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s poukázaním na ustanovenie § 27 ods. 8, § 116 a najmä § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a to z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenie bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenie.

Vo vyjadrení k podanému odporu navrhovateľka uviedla, že § 27 ods. 8 Zákona o bankách sa nevzťahuje na interné vzťahy odporcu a jeho zamestnanca, žiadne ustanovenie Zákona o bankách a predovšetkým nie ustanovenie § 27 ods. 8 zákona nestanovuje, že by vykonávanie peňažnej platby na základe zmluvy o dôchodku bolo zakázané; zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok, § 116 je irelevantné pre posúdenie vzťahov medzi účastníkmi konania a § 119 ods. 3 zákona nepriamo vylučuje zánik povinnosti odporcu plniť zo zmluvy o dôchodku pre dodatočnú nemožnosť plnenia ako zákonný dôsledok odporcom tvrdeného rozporu zmluvy o dôchodku s ustanovením § 27 ods. 8 zákona o bankách. Zmluva o dôchodku spadá do rámca interných vzťahov odporcu a jeho bývalého zamestnanca, na ktoré sa nevzťahuje § 27 ods. 8 Zákona o bankách. Uzatváranie zmlúv o dôchodku s vlastnými zamestnancami nie je podnikaním banky resp. bankovým obchodom. Navrhovateľka mala za to, že Zákon o bankách v žiadnom svojom ustanovení nelimituje oprávnenie bánk použiť po splnení si zákonných povinností svoj čistý zisk podľa vlastného uváženia, keď odporca môže svoj disponibilný zisk rozdeliť v podobe dividend a tantiém svojim akcionárom a členom predstavenstva resp. dozornej rady, môže rozhodnúť aj o použití časti tohto disponibilného čistého zisku na dopĺňanie Fondu, ktorý zriadil. Čo sa týka právnej nemožnosti plnenia, táto nastáva, ak sa určitý typ plnenia stane právom zakázaný.

Navrhovateľka si nie je vedomá existencie žiadneho právneho predpisu, z ktorého by vyplývalo, že vykonávanie peňažných platieb je v rozpore so zákonom, a teda, že plnenie je nemožné. Rovnako Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzatvorenou za nápadne nevýhodných podmienok (resp. zmluvou, ktorá zaväzuje odporcu na hospodársky neoprávnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote), v opačnom prípade by v tejto podobe nebola zákonodarcom ako zmluvný typ upravená v OZ.

Konanie odporcu je podľa navrhovateľky v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že odporca si plnil svoju zmluvnú povinnosť, ktorú na seba zobral dobrovoľne a v súlade s účelom Fondu vymedzeným v článku I Štatútu, t.j. za účelom podpory zabezpečenia životnej úrovne, ktorú navrhovateľka ako pracovník odporcu dosiahla v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie jeho vernosti k odporcovi a kvality jeho práce a na podporu jeho stabilizácie. Navrhovateľka bola zamestnancom odporcu dlhé roky, čiže celý svoj aktívny pracovný život a svojou každodennou prácou nemalou mierou prispel k súčasnému postaveniu odporcu na bankovom trhu, pričom za svoju prácu nedostávala nadštandardné (a ani primerané) ohodnotenie. Navrhovateľka má za to, že tak výpoveď zo Zmluvy o dôchodku, ako aj konanie odporcu je s ohľadom na charakter a účel Zmluvy o dôchodku jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi.

Súd rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 21.1.2013 v neprítomnosti odporcu a navrhovateľa. Súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. môže pojednávať v neprítomnosti účastníka, ktorý bol riadne predvolaný a nedostavil sa na pojednávanie ani nepožiadal o odročenie z dôležitého dôvodu. V danej veci mal súd za to, že neprítomnosť navrhovateľa a odporcu nie je prekážkou tomu, aby súd mohol pojednávať a rozhodnúť na základe doposiaľ predložených listinných dôkazov.

Súd vykonal vo veci dokazovanie prednesom právnych zástupcov účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to so Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 24.07.1995, Výpoveďou z predmetnej zmluvy zo dňa 26.10.2009 danou odporcom navrhovateľke, výpisom z obchodného registra odporcu, Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu, dodatkom č. 1 k štatútu podporného dôchodkového fondu, príkazným listom Generálneho riaditeľa, ako aj ostatným spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ súd zistil, že táto bola uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom. Predmetom zmluvy bolo doživotné plnenie navrhovateľke odporcom ako povinným z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu vo výške 5 516-Sk mesačne k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia navrhovateľky. Podľa čl. IV. Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle čl. VI. zmluvy záväzok odporcu ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jej právnej formy a aj pre jej právneho nástupcu.

Zo Štatútu podporného dôchodkového fondu SŠTSP zo dňa 01.07.1993 mal súd preukázané, že odporca zriadil PDF slúžiaci na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity na ocenenie ich vernosti, kvality práce a podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. Podľa čl. II ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý a) rozviazal pracovný pomer s odporcom z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku alebo invalidného dôchodku, b) ktorému vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať, c) bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu najmenej 10 rokov.

Z Príkazného listu Generálneho riaditeľa č. 5/1993 zo dňa 20.07.1993 má súd preukázané, že odporca vytvoril v záujme stabilizácie pracovníkov podporný dôchodkový fond poukazujúc na spôsob sociálnej a ekonomickej stabilizácie zamestnancov.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky vyplynulo, že žiada návrhu v celosti vyhovieť, poukázal na uzavretú zmluvu o dôchodku, ktorá bola zo strany odporcu vypovedaná, pričom táto výpoveď je neplatná, poukázal súčasne na nález Ústavného súdu č. II US 26/2012-33. Predmetom tohto konania je vyplatenie istiny za obdobie od 15.05.2010, vyčíslené k 15.07.2012. Príslušenstvo pohľadávky odvíjal od nasledujúceho dňa po splatnosti jednotlivých splátok, nakoľko v zmluve o dôchodku bola dohodnutá splatnosť vždy k 15. dňu bežného mesiaca v roku až do dožitia. Zákon o bankách v § 1 upravuje niektoré otázky, súvisiace so vznikom, zánikom, organizáciou, alebo podnikaním bánk. Zmluva o dôchodku nespadá ani do jednej z uvedených kategórií, Podporný dôchodkový fond bol tvorený z čistého zisku banky, žiaden zákon podľa názoru navrhovateľky nemôže zakazovať, či fyzickej alebo právnickej osobe

ako má nakladať s čistým ziskom. Argument odporcu vo vzťahu k zákonu o bankách je podľa navrhovateľky len účelovou obranou, lebo hlavný záujem odporcu je akýmkoľvek spôsobom neplniť, alebo odopierať plnenie zo zmluvy o dôchodku. Právny zástupca žiadal priznať náhradu trov konania. Z prednesu právneho zástupcu odporcu vyplynulo, že žiada návrh v celosti zamietnuť, poukázal na podaný odpor mal za to, že právo na plnenie zaniklo pre dodatočnú nemožnosť plnenia, t.j. zákon o bankách zakazuje bankám uzatvárať zmluvy bez protiplnenia. Nález ÚS SR sa zákonom o bankách vôbec nezaobrá. Výpoveď, daná navrhovateľke je platná. Zo štatútu Podporného fondu je zrejmé, že tento fond mal slúžiť a bol zriadený aj na podporu stabilizácie pracovníkov SLSP. Tento vzťah súvisí s organizáciou a riadením banky, a preto sa zákon o bankách vzťahuje na túto vec. Ustanovenie § 119 ods. 3 Zákona o bankách zakazuje banke vykonávať činnosti, ktoré nie sú v súlade s týmto zákonom. Ide o normy verejného práva, pričom odporca je bankou a toto ustanovenie sa musí na vec aplikovať.

Predmetom konania je poskytnutie plnenia zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ zo dňa 24.07.1995.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky."

Podľa § 116 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 119 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanov s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 24.07.1995 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Občianskeho zákonníka Zmluva o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške 5 516,- Sk mesačne. Dňa 26.10.2009 odporca v zmysle § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplatnil voči navrhovateľke výpoveď z predmetnej zmluvy. Platnosť a účinnosť zmluvy o dôchodku mala podľa výpovede odporcu zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.3.2010, z tohto dôvodu preto prestal odporca poskytovať plnenia z predmetnej zmluvy. Podaným návrhom sa preto navrhovateľka domáha zaplatenia sumy 4 943,70 Eur s príslušenstvom za obdobie

od mája 2010 do júla 2012, celkom za 27 mesiacov v zmysle zmluvy o dôchodku, ktorú považuje za platnú a výpoveď z tejto zmluvy považuje za neplatnú z dôvodu, že zmluva o dôchodku bola uzavretá na inak určenú dobu neurčitého trvania (do doživotia). Výpoveď z označenej Zmluvy o dôchodku danej navrhovateľke je v rozpore so zákonom a ako právny úkon neplatná (§39 Obč. zákonníka).

Súd ako otázku prejudiciálnu riešil otázku platnosti, príp. neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“, ako i výpovede z tejto zmluvy danej navrhovateľke odporcom dňa 26.10.2009.

Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie /rentu/. Zmluvou podľa § 842 Obč. zák., ktorá musí mať písomnú formu, sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať určitý dôchodok /rentu/. Jej účelom je niekoho zabezpečiť, či už doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny vzťah skončí, pričom v dobe uzatvorenia zmluvy nemusia mať jej účastníci istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou o dôchodku sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na inak určenú dobu neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Obč. zák. svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. Je nepochybné, že pri predmetnej zmluve je špecifikovaný jasný začiatok vzniknutého právneho vzťahu medzi účastníkmi t.j. 24.07.1995 a tiež jej jasne špecifikovaný jej koniec t.j. doživotne, teda okamih smrti navrhovateľky. Jedná sa teda o presne určenú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle, pričom vyplácanie plnenia sa skončí mesiacom, ktorého sa navrhovateľka dožije, t. zn., že dedičia navrhovateľky majú nárok na vyplatenie plnenia za posledný mesiac života navrhovateľky.

V Zmluve je zrozumiteľne a dostatočne určito vyjadrené, že predmetom Zmluvy je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., pričom povinnosť plniť má odporca, právo na plnenie má príjemca, v tomto prípade navrhovateľka. V Zmluve je doba poskytovania plnenia z podporného dôchodkového fondu dojednaná tak, že táto je viazaná na konkrétnym dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybností zistiť, kedy vzťah medzi účastníkmi Zmluvy skončí, bez ohľadu na to že v čase uzavretia Zmluvy účastníci nemali istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie. Na základe uvedeného má súd za to, že predmetná zmluva (uzavretá na dobu určitú) neodporuje svojim obsahom a účelom zákonu, ani zákon neobchádza, a teda nie je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 582 ods. 1 Obč. zák. upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - výpoveďou. Odporca výpoveďou zo dňa 26.10.2009 vypovedal navrhovateľke predmetnú zmluvu podľa § 582 Obč. zák. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca preto nemohol zmluvu vypovedať podľa § 582 Obč. zák. Navyše charakter a účel uzavretej zmluvy, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa odporca zaviazal navrhovateľovi poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Na základe takejto zmluvy sa k povinnosti poskytovať plnenie zaviazal odporca dobrovoľne z dôvodu odchodu navrhovateľky do starobného dôchodku. Z vyššie uvedených dôvodov preto súd v zmysle § 582 ods. 1 Obč. zák. vyhodnotil výpoveď odporcu danú navrhovateľke dňa 26.10.2009 predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ za neplatnú, navyše výpoveď by bola vzhľadom na charakter a účel zmluvy i v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide odporcom namietanú nemožnosť plnenia z predmetnej zmluvy o dôchodku z dôvodu jej rozporu s novelizovaným zákonom č. 483/2001 Z.z. o bankách, konkrétne § 27 ods. 8 v nadväznosti na ustanovenie § 116 a § 119 ods. 3 zákona o bankách súd má za to, že v danom prípade zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou na strane banky za nápadne nevýhodných podmienok, ktorá by banku zaväzovala na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote. Vznik Podporného dôchodkového fondu SLSP a.s. a jeho Štatútu bol starostlivo a dlhodobo pripravovaný, v snahe určitého odškodnenia zamestnancov - dôchodcov, ktorí po uzavretí takejto zmluvy na základe dohody nastúpili do starobného dôchodku. Jednalo sa o zamestnanecký benefit pre niektorých zamestnancov a predstavoval súčasť protihodnoty za hodnoty vytvárané zamestnancami počas trvania pracovného pomeru. Práve zánik pracovného pomeru bol predpokladom vzniku nároku na dôchodok. Dôvodom uzavretia takejto zmluvy o dôchodku môžu byť citové, či morálne pohnútky, za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie. V zmysle čl. II. štatútu Podporný dôchodkový fond bol vytvorený na základe „Podnikovej kolektívnej zmluvy Slovenskej štátnej sporiteľne na rok 1993“, v súlade s nariadením vl. ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by vykonávanie plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku bolo v rozpore so zákonom, a teda že plnenie je v zmysle § 575 Obč. zák. nemožné. Aj samotné zaradenie § 27 ods. 8 zákona o bankách do šiestej časti zákona, ktorý nesie označenie „požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“ vyplýva, že citované ustanovenia sa týka podnikania banky a nie iných právnych vzťahov banky vzniknutých napr. na základe platne uzavretej zmluvy o dôchodku.

Súd sa teda nestotožnil ani s argumentáciou odporcu, že zmluva o dôchodku zanikla v dôsledku nemožnosti plnenia podľa § 575 ods. 1 Obč. zák. vzhľadom na § 27 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, podľa ktorého banka nemôže uzatvárať zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenia alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, ako aj s poukazom na § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou. O účelovosti tejto obrany svedčí to, že uvedená právna úprava bola zavedená s účinnosťou od 1.1.2002 v § 27 ods. 5 (a až od 1.1.2007 v § 27 ods. 8) zákona o bankách, pričom odporca naďalej plnil zo zmluvy o dôchodku aj po 1.1.2002 až do jej vypovedania 31.03.2010. Súdu takisto nie je známe, že by odporcovi bola takáto nepovolená činnosť (teda rozpor zmluvy so zákonom) vytknutá v rámci výkonu bankového dohľadu nad jeho činnosťou.

V posudzovanej veci sa navrhovateľka domáhala od odporcu zaplata 4 943,70 Eur s 9 % úrokom z omeškania z jednotlivých dlžných súm počnúc od 16.05.2010 odkedy jej odporca prestal uhrádzať plnenia v zmysle zmluvy o dôchodku do 16.07.2012. Ako však súd vyššie uviedol, zmluva bola uzavretá platne na inak určenú dobu neurčitého trvania, preto nemohla byť ukončená zo strany odporcu výpoveďou dňa 26.10.2009 v zmysle § 582 Obč. zák., v dôsledku čoho je takáto výpoveď neplatná. Zmluva o dôchodku trvá, z tohto dôvodu teda existuje povinnosť odporcu navrhovateľke v zmysle zmluvy plniť. Súd mal v konaní preukázané, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o dôchodku, na základe ktorej navrhovateľke vznikol nárok na plnenie zo strany odporcu, preto súd návrhu vyhovel a zaviazal odporcu k úhrade žalovanej istiny.

O príslušenstve pohľadávky súd rozhodol podľa § 517 ods. 1, veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. ods. 3, nakoľko odporca sa dostal do omeškania, súd preto zaviazal odporcu k príslušenstvu pohľadávky odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačného plnenia (splatnosť bola vždy k 15-temu dňu) počnúc od 16.05.2010.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a v konaní úspešnému navrhovateľovi priznal ich náhradu. Trovy konania pozostávajú zo zaplata súdneho poplatku vo výške 296,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 857,49 eura, z toho 4x právny úkon á 170,97 eura (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, účasť na pojednávaní dňa 21.01.2013, písomné podanie zo dňa 09.11.2012, podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 písm. a), b), c) vyhl. č. 655/2004 Z.z.), 3x režijný paušál á 7,63 eura, 1x režijný paušál á 7,81 eura, všetko zvýšené o sadzbu DPH 20%. Trovy konania boli vyčíslené podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd preto uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III..

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).